

Nevetős közönség, — mondják a színészek azon vígjátéki előadás keretében, amidőn megértő, hálás és a helyzethez mértén nevetéssel honoráló közönség gyűlt össze a színházban. Az ilyen publikum a színészt is jobban biztatja játékában. (Ellentéte a: hűvös közönség. L. o.)

Nevetséges. E kifejezés a komikus szó magyar átültetése. Egyéb kifejezése még: kacajtató, vidorkodó, vígjátékos. (L. o.) (Kunoss Endre: Gyalulat. Pest. 1835., 55. oldal.)

Neville (Grossmann) **Mór**, magyar születésű német színész, sz. 1841-ben, Kassán. Atyja asztalosmester volt, ki fiát is erre a pályára akarta tanítani. Mint vándorlegény beutazta Németországot. 1859-ben eljutott Londonba, ahol elfogta izzó tanulni vágyódása és elsajátította az angol nyelvet és Shakespeare műveiből előadást tartott. Ezután Indiában kormányzói titkár lett. 1864. okt. 20-án fellépett a bostoni színházban. Képességét Kean Macready és Booth mellé helyezték. 1868-ban a bécsi Burgtheater tagja lett, innen Drezdába hívták meg, majd 1869-ben Amerikába ment. 1873. nov. havában Kassán is fellépett, ugyanezen hónap 25. napján fellépett a budapesti német színházban is. A Nemzeti Színházban angol nyelvű előadással szeretett volna fellépni, de nem engedélyezték.

Névtelen hősök. 1) Erkel Ferenc operája, szövegét írta Tóth Ede. Bem. 1880. nov. 30. Nemzeti Színház. Főszereplők: Ilonka: Nádayné; Elek: Perotti Gyula; Porosznay: Odry Lehel; Csipkés Tamás: Kőszegi. Felújítása Bakonyi Károly és Rékai Nándor átdolgozásában 1916. jan. 15-én volt a M. Kir. Operaházban. (Ilonka: Sándor Erzsi; Elek: Székelyhidy Ferenc; Mózsi: Gábor József; Porosznay: Szemere Árpád; Csipkés: Hegedüs Ferenc.) 2) A színikritikákban gyakran előforduló kifejezés, amely alatt a karszemélyzetet értik, mint a színmű névtelenjeit.

Névy László, tanár, író, sz. 1841. jan. 27-én, Középiszkázon, Veszprém m., megh. 1902. ápr. 5-én, Budapesten. Tanult Pápán, Veszprémben, Győrött, Pan-

nonhalmán. Szakmunkái: »A tragédia elmélete«. A Kisfaludy Társaság által jutalmazott pályamunka. Budapest. 1872. »A komédia elmélete«. Jutalmazott pályamű. 1872. »A drámai középfaajok elmélete«. Jutalmazott pályamű. 1873. Shakespeare: »Coriolanus«. Ford. Petőfi Sándor. Bevezetéssel és jegyzetekkel ellátta. Budapest. 1877. Shakespeare: »Julius Caesar«. Ford. Vörösmarty. Bevezetéssel és magyarázó jegyzetekkel ellátta. U. o. 1880. »A népért«, trag., az Akadémia Teleki-díját nyerte.

Névy Zoltán, író. Színműve: »Urak és parasztok«, szmű 3 felv. Bem. 1921. nov. 18. Nemzeti Színház.

New-York-kávéház. Budapesten, az Erzsébet-körúton nyílt meg és csakhamar a színészvilág találkozóhelye lett. Itt székelt egyúttal a Kövessy-Vár. (L. o.) A kávéház népszerűségét jellemzi az innen származó szállóige, mely szerint: »Színház után a New York-kávéházban találkoztunk«, melynek népszerűsítésében a színészek is kivették a részüket.

New-York szépe, operett 2 felv. Írta Hugh Morton. Zen. szerz. Kerker Gusztáv Ford. Makai Emil és Salgó Ernő. Bem. 1900. jan. 30-án, a Magyar Színházban. 100-adszor: 1902. jan. 11. A zeneszerző londoni társulata a Vig-színházban bemutatta 1901. máj. 21-én.

Ney Bernát, énekművész. Eredetileg nyomdásznak készült, de nagybátyja, Ney Dávid (L. o.) dicsősége csábította a színpadra. Tíz évig karénekes volt, miközben a színitanoda operai tanfolyamán énektanulmányokat folytatott. 1881. okt. 1-én lépett az Opera kötelékébe, ahol 1911. okt. 5-én a 30 éves, 1921. okt. 18-án pedig a 40 éves jubileumát ülte meg a »Lohengrin«-ben, Madarász Henrik király szerepében.

Ney Dávid, énekművész, a M. Kir. Operaház hírneves basszistája, sz. 1841. febr. 12-én, Várpalotán, Veszprém m., megh. 1905. aug. 31-én, Budapesten. Az édesapja: a várpalotai tímár, szegény ember lévén, Dávidot, amikor tizenharmadik esztendejét betöltötte, elküldte a szomszéd-